

Dosarul nr. 2ra-1129/20

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) D. Șușchevici
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

09 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Străisteanu Gheorghe, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 12 martie 2020, prin care s-a admis apelul declarat de Ministerul Justiției, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 26 decembrie 2019 și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă :

La 24 octombrie 2019, Străisteanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Străisteanu Gheorghe a menționat că la 15 aprilie 2019 a depus cerere de chemare în judecată la Judecătoria Chișinău, sediul Centru împotriva Ministerului Justiției, prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești din 17 noiembrie 2017.

Prin încheierea judecătorului Grigore Manoli din 26 aprilie 2019, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, fiind obligat să prezinte acte autentificate anexate la cererea de chemare în judecată.

Ulterior, prin încheierea din 06 iunie 2019, cererea de chemare în judecată a fost restituită.

Reclamantul a invocat că încheierile în cauză au fost anulate de Curtea de Apel Chișinău, iar cauza a fost restituită spre rejudecare în fond.

Ulterior, prin încheierea judecătorului Grigore Manoli din 19 octombrie 2019, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, fiind obligat să mai prezinte careva înscrișuri.

Străisteanu Gheorghe a specificat că timp de 7 luni judecătorul Grigore Manoli tergiversează punerea pe rol a cauzei sale și începerea examinării în fond, astfel fiind lipsit de dreptul la examinarea în termen rezonabil a cauzei.

Străisteanu Gheorghe a solicitat constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea de la Ministerul Justiției a sumei de 3 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 decembrie 2019, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe.

S-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe suma de 1 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2020, s-a admis apelul declarat de Ministerul Justiției, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 decembrie 2019 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin cererea de chemare în judecată, Străisteanu Gheorghe a solicitat constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral cauzat prin această încălcare, în situația în care nu există un proces civil inițiat privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 noiembrie 2017.

Or, prin încheierea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 25 octombrie 2019, cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe la data de 15 aprilie 2019, a fost restituită în temeiul art. 170 alin. (2) din Codul de procedură civilă, încheierea în cauză fiind în vigoare.

Astfel instanța de apel a concluzionat că în temeiul dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, partea interesată poate pretinde repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei.

Însă, instanța de apel a constatat că în speță, Străisteanu Gheorghe nu a fost parte în cauza civilă care ar fi fost judecată, deoarece cererea de chemare în judecată a fost restituită din motive imputabile acestuia.

Prin urmare, instanța de apel a dispus casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, de respingere integrală a acțiunii.

La 15 mai 2020, Străisteanu Gheorghe, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Străisteanu Gheorghe, în motivarea recursului a invocat că la

examinarea cauzei, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, precum și faptul că nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

De asemenea, a menționat că nerespectarea termenilor prevăzuți de legislația națională pentru examinarea cauzei, reprezintă o încălcare gravă a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și respectiv și a dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

La 14 iulie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de Ministerul Justiției la data de 17 iulie 2020, conform avizului de recepție (f.d. 157).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 12 martie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 15 mai 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Străisteanu Gheorghe, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Străisteanu Gheorghe.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru